

Legea 554/2004

ROMANIA
TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR.1025/C/2006 SENTINȚA NR.394

Ședința publică din 06.10.2006
Președinte : F - judecător
Grefier : L

Pe rol fiind judecarea contestației formulată de SC SRL Tg-Jiu împotriva deciziei nr.59 din 04.08.2006 emisă de intimata D.G.F.P.Gorj și a cererii de suspendare a executării actelor administrative emise de Agenția Națională de Administrare Fiscală D.G.F.P.Gorj.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns avocat pentru reclamanta SRL Tg-Jiu și consilier juridic pentru pârâta D.G.F.P.Gorj.

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care constatând cauza în stare de judecată s-a acordat cuvântul pe fond.

Avocat pentru reclamanta SC SRL Tg-Jiu a solicitat suspendarea executării actelor administrative, respectiv a deciziei, a raportului de inspecție fiscală, a procesului verbal și a deciziei de impunere emise de Agenția Națională de Administrare Fiscală – D.G.F.P.Gorj și anularea deciziei nr.59 din 04.08.2006 emisă de D.G.F.P.Gorj, ca fiind netemeinică și nelegală.

Consilier juridic pentru intimata D.G.F.P.Gorj a pus concluzii de respingere a contestației formulată de reclamanta și menținerea deciziei nr.59 din 04.08.2006 a D.G.F.P.Gorj iar cât privește cererea de suspendare a actelor administrative, respingerea acesteia ca neîntemeiată.

TRIBUNALUL

Asupra contestației de față;

Prin contestația înregistrată sub nr.1025 C/2006 la Tribunalul Gorj – Secția Contencios Administrativ reclamanta SC SRL Tg-Jiu a solicitat anularea deciziei nr.59 din 04.08.2006 ca netemeinică și nelegală și exonerarea sa de plata sumei de 83.464 lei precum și a accesoriilor.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de contro din cadrul SAF – Activitatea de Control Fiscal Gorj prin raportul de inspecție fiscală din data de 30.06.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr.349 din 30.06.2006 și prin care au fost stabilite în sarcina societății contestatoare obligații fiscale suplimentare, urmare a înregistrării în evidența contabilă a unor cheltuieli de aprovizionare cu mărfuri, pe bază de facturi antedatate.

S-a susținut de către societatea reclamantă că susținerile organelor de control privind nedeductibilitatea celor două facturi emise de SC SRL Vilcea sunt nerelevante, câtă vreme aceste facturi au fost prinse în contabilitate, îndeplinind condițiile de act justificativ.

În drept și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile Legii 554/2004.

În dovedirea contestației au fost depuse la dosarul cauzei decizia nr.59 din 04.08.2006 privind soluționarea contestației de către D.G.F.P.Gorj, adresa nr.29131 din 04.08.2006 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală, decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală.

Pe parcursul cercetării judecătorești, respectiv în ședința publică din 22.09.2006, contestatoarea SC SRL Tg-Jiu a solicitat suspendarea executării actelor administrative, respectiv a deciziei, a raportului de inspecție fiscală, a procesului verbal și a deciziei de impunere emise de Agenția Națională de Administrare Fiscală – D.G.F.P.Gorj, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a prezentei cauze.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a depus întâmpinare la contestația formulată de reclamanta SC SRL, solicitând sub acest aspect respingerea contestației ca neîntemeiată.

Cât privește cererea de suspendare a actelor administrative formulată de reclamantă, pârâta D.G.F.P.Gorj a pus concluzii de respingere a cererii ca neîntemeiată.

S-a susținut în esență prin întâmpinarea formulată că în procedura administrativă contestația formulată de reclamantă a fost respinsă pe excepție și nu pe fondul cauzei, conform dispozițiilor art.176 alin. 1 din OG nr.92/2003, coroborat cu prevederile punctului 2.4 și punctului 12.4, lit.b din OMFP nr.519/2005.

Referitor la cererea de suspendare a actelor administrative s-a invocat de către intimată că cererea nu îndeplinește condițiile prevăzute de art.2 alin.1 din Legea 554/2004 cu referire la paguba iminentă.

De asemenea au fost invocate dispozițiile art.185 din Codul de procedură fiscală cu privire la cautiunea la care este obligată societatea în situația promovării unei astfel de cereri.

Tribunalul analizând contestația de față, raportat la înscrisurile depuse la dosarul cauzei și susținerile părților, reține și constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Contestația adresată D.G.F.P.Gorj nu vizează nici un motiv de nelegalitate sau netemeinicie al acesteia.

Astfel, societatea reclamantă nu aduce în susținerea contestației nici un argument sau document justificativ, deși D.G.F.P.Gorj prin adresa nr.29131 din 24.07.2006 solicită societății să precizeze motivele de fapt și de drept pentru care a contestat raportul de inspecție fiscală din data de 30.06.2006 și decizia de impunere nr.349 din 30.06.2006, sub sancțiunea respingerii contestației ca nemotivată, organul de soluționare neputându-se substitui societății contestatoare cu privire la argumentele cu care înțelege să combată măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

În fapt, prin contestația formulată, societatea contestă debitele stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală, fără a aduce în susținere argumente sau documente care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală.

Prin prezenta acțiune, reclamanta susține că nedeductibilitatea celor două facturi fiscale care au condus la stabilirea de obligații fiscale suplimentare nu este corectă întrucât facturierul din care s-au emis cele două facturi este achiziționat de la distribuitor autorizat, că au fost prinse în contabilitate și că îndeplinesc condiția de act justificativ.

Motivul însă, pentru care organele de inspecție fiscală nu au admis la deducere cele două facturi îl reprezintă faptul că aceste facturi au fost antedatate în data de 03.07.2005 și 06.07.2005.

Ori, conform verificărilor întreprinse de către D.G.F.P., carnetul cu facturile fiscale în cauză a fost achiziționat în data de 01.08.2006, adică anterior datei înscrise în aceasta, iar avizul de însoțire a mărfii nu prezintă document justificativ de înregistrare în evidența contabilă.

Astfel potrivit art.6 alin.1 din Legea 82/1991, „orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care a stat la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Cât privește cererea de suspendare a actelor administrative formulată de reclamantă instanța reține că aceasta trebuie să fie făcută în cazuri bine justificate și să prevină producerea unei pagube iminente.

De asemenea articolul 2 alin. 1 din Legea 554/2004, definește noțiunea de pagubă iminentă în sensul de prejudiciu material viitor sau perturbarea previzibilă, gravă a funcționării unei autorități publice sau unui serviciu public.

În speță, reclamanta nu dovedește în ce măsură ar fi prejudiciată și nici caracterul evident al prejudiciului.

Mai mult, potrivit dispozițiilor art.185 din Codul de procedură fiscală, „instanța competentă poate suspenda executarea dacă se depune o cauțiune de până la 20 % din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2000 lei”.

Pentru considerentele mai sus expuse se va respinge cererea de suspendare a executării actelor administrative și contestația formulată de societate împotriva deciziei emisă de D.G.F.P.Gorj.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge cererea de suspendare a executării actelor administrative formulată de reclamanta SC L SRL cu sediul în Tg-Jiu, str.Meteor, nr.79, jud. Gorj.

Respinge contestația formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în Tg-Jiu, str.Meteor, nr.79, jud. Gorj împotriva deciziei nr.59 din 04.08.2006 emisă de intimata D.G.F.P.Gorj cu sediul în Tg-Jiu, str.Siretului, nr.6, jud. Gorj.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică din 06.10.2006 la Tribunalul Gorj.

Red.E.Z.

Ex.4

Thred.M.L.

18.10.2006